

PARAULA I VIDA

L'exemple dels avis i la gent gran

Coincidint amb la festa el dia 26 de juliol dels sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria i avis de l'Infant Jesús, dediquem més atenció envers aquells que, perquè són grans o avis, mereixen tota la nostra gratitud. Ells ens han donat la vida, i han fet molt per nosaltres i pel país. Són grans, fràgils, potser malalts o dependents, i sabem que durant la pandèmia són els qui més han sofert. Aquest dia ha de ser d'agraïment, de retorn de la tendresa que ens donen, i sobretot d'acció de gràcies respectuosa i alegre per les seves vides.

Actualment, la cultura dominant té com a únic model l'adult jove, i preval la separació entre les etapes de la vida i el descartar els vells per no productius i per aportar moltes despeses.

El Papa Francesc entre febrer i març de 2022 va dedicar algunes **catequesis sobre la vellesa**, i va destacar de la Bíblia els ancians que hi apareixen: Noè, Moisès, Simeó i Anna, el quart manament, Noemí i Rut, Eleazar, Judit, Job, el Cohèlet, el salm 71. Ell proposa una aliança entre les generacions ja que, amb els recursos que només donen els anys, els grans poden animar els joves a obrir horitzons, a prendre decisions de futur per entendre les experiències de vida i a enfrontar-se a les grans preguntes de l'existència.

Comentant la personalitat de Noè, es pregunta el Papa ¿què poden aportar els ancians? Ajuden a desemmascarar l'engany d'una vida que només busqui el plaer, buida d'interioritat, corrupta o menyspreadora dels altres. Noè és l'exemple d'una vellesa que genera vida, que no es queixa ni recrimina, que mira el futur amb confiança, respecta la creació i cuida la vida de tots.

També els ancians poden donar testimoni joïós de la presència de Déu en les seves vides, al llarg de molts anys, sense deixar de reconèixer que sovint també hi ha hagut debilitats i caigudes. No cal ser perfectes per transmetre la fe. I sempre esperar la visita del Senyor, afinant els sentits per descobrir la seva vinguda. Els ancians són sensibles a les sofrències pròpies i dels altres; hi compten. I han de ser mestres del que el Papa anomena «tendresa social».

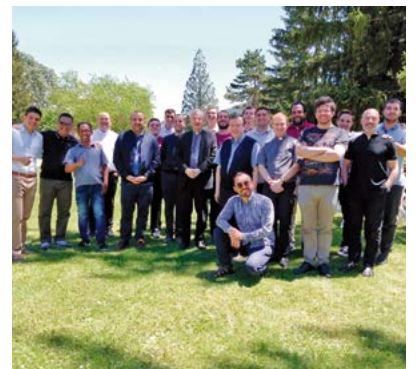
El 4t manament de Déu «*honora el pare i la mare*» (Ex 20,12), no es refereix només als pares biològics, sinó al respecte i la cura envers les generacions que ens precediren, totes les persones grans. Honorar-los amb ajudes materials però sobretot amb l'amor, l'escolta i la proximitat, tenint en compte la seva dignitat. Sabem que alguns són víctimes de les incomprendiments, les burles i fins i tot de la violència. És important que es transmeti a les generacions joves que no podem descartar ningú, i que el respecte per la vida, cal manifestar-lo en totes les etapes, des de la concepció fins al seu final natural.

Els ancians són també sovint exemples de coherència en la seva fe i fins i tot d'heroïcitat en moments de guerres i de persecucions. Són models de perseverança en les proves i sofriments, sabent-los transformar en espera confiada de les promeses de Déu. Davant la temptació tan actual de separar fe i vida, els ancians ens poden ensenyar a perseverar. Molts se'n riuen com si la fe fos cosa de vells, quelcom inútil. Davant d'això estem cridats a testimoniar que la fe no és quelcom només per a una etapa de la vida (infants i vells) sinó una benedicció per a tots, un do que ha de ser cuidat, respectat i testimoniat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Exercicis espirituals del Seminari Major Interdiocesà a la Cerdanya

Dels dies 26 de juny a l'1 de juliol, el P. Enric Puig va predicar els exercicis espirituals als joves del Seminari Major Interdiocesà (SMI) a la Casa d'Espiritualitat de Maria Immaculada de Tartera, a Prats i Sansor (Cerdanya), de les Religioses Carmelites de Sant Josep.

Estaven acompanyats pel seu formador, Mn. Gabriel Casanovas, i pel Director espiritual, Mn. Jaume Gené.

També s'hi va fer present el Bisbe Delegat del SMI, l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, que va presidir l'Eucaristia del dia 1 i va compartir el dinar, amb una senzilla posada en comú entre tots del que més els havia ajudat en aquell temps dedicat al Senyor, fent silenci i escoltant la seva Paraula.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Els anuncis publicitaris sempre són agressius, van directes a oferir-te allò que necessites.

Fa anys va fer fortuna un anunci que ho deixava clar: «Busque, compare, y si encuentra algo mejor... cómprelo!». La convicció d'aquesta ordre donada per TV va omplir les llars de caps de sabó en pols per rentar la roba. Es tracta d'això, comprar el producte que anuncien o no.

Estem tan acostumats a anuncis espectaculars: cotxes que volen, jo-

guines grosses i que es mouen, nens que salten perquè mengen cereals i galetes que són dinosaures. Res no és veritat.

En la nostra fe cristiana tot s'inicia en un anunci. Un anunci on és un Àngel qui ens ven el producte. No hi ha qui s'ho cregui. Per què uns anuncis ens els creiem i els altres no?

«L'anunci de la fe»

Fem creïble la nostra fe i fem que l'anunci sigui el que és.

Demostrem-ho: que quan parlem de la mort ho fem amb l'alegria d'aquell que se'n va a trobar el Pare, quan parlem del servei als altres no sigui un sacrifici i un esforç, quan puguem seguir el gran moment esperat d'experimentar-nos estimats per Déu: la moixai-

na de la mare abans d'anar a dormir.

No és altra cosa, res més que viure la joia de la fe.

Nosaltres hem descobert el millor producte al prestatge i el tenim a casa. Ens l'emportem cada setmana i en vivim d'ell.

Fem-ho saber!

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

El ejemplo de los abuelos y la gente mayor

Coincidiendo con la fiesta el día 26 de julio de los santos Joaquín y Ana, padres de la Virgen María y abuelos del Niño Jesús, dedicamos más atención a aquellos que, porque son mayores o abuelos, merecen toda nuestra gratitud. Ellos nos han dado la vida, y han hecho mucho por nosotros y por el país. Están mayores, frágiles, quizás enfermos o dependientes, y sabemos que durante la pandemia son quienes más han sufrido. Este día debe ser de agradecimiento, de retorno de la ternura que nos dan, y sobre todo de acción de gracias respetuosa y alegre por sus vidas.

Actualmente, la cultura dominante tiene como único modelo al adulto joven, y prevalece la separación entre las etapas de la vida y el descarte de los viejos por no productivos y por acarrear muchos gastos. El Papa Francisco entre febrero y marzo de 2022 dedicó algunas catequesis sobre la vejez, y mostró de la Biblia a los ancianos que allí aparecen: Noé, Moisés, Simeón y Ana, el cuarto mandamiento, Noemí y Rut, Eleazar, Judit, Job, el Cohelet, el salmo 71. Él propone una alianza entre las generaciones ya que, con los recursos que sólo dan los años, los mayores pueden animar a los jóvenes a abrir horizontes, a tomar decisiones de futuro para entender las experiencias de vida y a enfrentarse a las grandes preguntas de la existencia.

Comentando la personalidad de Noé, se pregunta el Papa ¿qué pueden aportar los ancianos? Ayudan a desenmascarar el engaño de una vida que sólo busque el placer, vacía de interioridad, corrupta o despreciadora de los demás. Noé es el ejemplo de una vejez que genera vida, que no se queja ni recrimina, que mira al futuro con confianza, respeta la creación y cuida la vida de todos.

También los ancianos pueden dar testimonio gozoso de la presencia de Dios en sus vidas, a lo largo de muchos años, sin dejar de reconocer que a menudo también han habido debilidades y caídas. No hace falta ser perfectos para transmitir la fe. Y siempre esperar la visita del Señor, afinando los sentidos para descubrir su venida. Los ancianos son sensibles a los sufrimientos propios y de los demás; cuentan con ellos Y deben ser maestros de lo que el Papa llama «ternura social».

El 4.º mandamiento de Dios «honra a tu padre y a tu madre» (Ex 20,12), no se refiere sólo a los padres biológicos, sino al respeto y cuidado hacia las generaciones que nos precedieron, a todas las personas mayores. Honrarlos con ayudas materiales pero sobre todo con el amor, la escucha y la proximidad, teniendo en cuenta su dignidad. Sabemos que algunos son víctimas de las incomprensiones, las burlas e incluso de la violencia. Es importante que se transmita a las generaciones jóvenes que no podemos descartar a nadie, y que el respeto por la vida, debe manifestarse en todas las etapas, desde la concepción hasta su final natural.

Los ancianos son también a menudo ejemplos de coherencia en su fe e incluso de heroicidad en momentos de guerras y de persecuciones. Son modelos de perseverancia en las pruebas y sufrimientos, sabiéndolas transformar en espera confiada de las promesas de Dios. Ante la tentación tan actual de separar fe y vida, los ancianos pueden enseñarnos a perseverar. Muchos se ríen como si la fe fuera algo viejo, algo inútil. Ante esto estamos llamados a testimoniar que la fe no es algo sólo para una etapa de la vida (niños y ancianos) sino una bendición para todos, un don que debe ser cuidado, respetado y testimoniado.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Trobada de matrimonis a Meritxell

Diumenge 12 de juny, el Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell (Canillo-Principat d'Andorra) va acollir la

tradicional trobada de matrimonis que celebraven les seves noces d'or i argent de casats. La trobada festiva va iniciar-se amb una cele-

bració eucarística presidida per l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, i concelebrada per tots els rectors de les parròquies d'Andorra. A la seva homilia, Mn. Sàrries va ressaltar el valor del matrimoni i la família precisament en aquest any 2021-2022 dedicat a la família coincidint amb el 5è aniversari de la publicació de l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*. Al final de la Missa i després de venerar la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra, els matrimonis van poder compartir una estona de diàleg mentre compartien una coca i xocolata a l'exterior del temple. L'Eucaristia fou solemnitzada per la Coral Casamanya i l'Orfeó Andorrà.

Visita dels Escolapis en formació a La Seu d'Urgell

Dos grups, d'uns 40 joves religiosos cadascun, de la Congregació dels Pares Escolapis de Sant Josep Calassanç i que estan en camí de fer la seva professió solemne, van visitar La Seu d'Urgell en el seu pelegrinatge pels espais on va viure i va treballar Sant Josep de Calassanç, el seu fundador, durant les primeres setmanes de juliol. Anaven acompanyats pel P. Aniol Noguera. Van ser rebuts pel Vicari General i Rector de la Parròquia de Sant Ot, Mn. Ignasi Navarri, i van poder visitar la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el Museu diocesà i l'Arxiu diocesà.

A l'Arxiu van ser rebuts per l'Arxiver Capitular, Mn. Benigne Marquès, que els mostrà alguns dels

principals documents vinculats amb el seu fundador.

Aquest és el primer grup dels dos que visitaran La Seu d'Urgell en la Ruta Calassànica en aquest 2022. Els joves religiosos són de l'Índia, Filipines, Indonèsia, Bielorússia, Cuba, Mèxic, Estats Units, Polònia, Hongria, Senegal, Camerun, Costa d'Ivori, Argentina i Xile.

Sant Josep de Calassanç va néixer a Peralta de la Sal i fou ordenat als 25 anys i donà servei a les parròquies del Bisbat d'Urgell. El Bisbe Andreu Capella l'aconsella d'estudiar a Roma i allà, les experiències viscudes, el portaren a fundar les Escoles Pies el 1597 i en fou el primer Superior General, dignitat que ostentà fins a la seva mort.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Els ancians entren en la terra promesa, que Déu desitja per a cada generació, quan transmeten als joves el seu testimoni de fe. Llavors, guiats pel Senyor Jesús, ancians i joves entren junts en el seu Regne de vida i d'amor» (23 de març).

@Pontifex_es: «Demanem al Senyor de la vida que ens deslliuri de la guerra: amb la guerra tot es perd; no hi ha victòria en una guerra. Que el Senyor envii el seu Esperit i ens faci comprendre que la guerra és una derrota per a la humanitat» (23 de març).

@Pontifex_es: «Preguem junts també perquè els governants comprenguin que comprar i fabricar armes no soluciona els problemes. La solució és treballar junts per la pau» (23 de març).

@Pontifex_es: «A Maria, Mare del Redemptor, confiïm el crit de pau de les poblacions oprimides per la guerra i la violència, perquè la valentia del diàleg i de la reconciliació predomini sobre les temptacions de venjança, corrupció iopotència» (25 de març).

Consell Presbiteral de final de curs presentant els resultats de la consulta del Sínode

El Consell Presbiteral de la Diòcesi d'Urgell va celebrar una reunió ordinària el 20 de juny a la Casa del Bisbat, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Secretari Mn. David Codina, que va comptar amb la presència de la pràctica totalitat de consellers.

La reunió va iniciar-se amb la pregària de l'Hora Menor i unes paraules de salutació del Sr. Arquebisbe que va informar els consellers sobre l'estat de salut dels preveres malalts, i va subratllar la joiosa celebració de la 5a Jornada diocesana el passat dissabte dia 18 de juny com un moment significatiu de l'alè de l'Esperit Sant sobre la Diòcesi en una jornada de comunió i fraternitat entre els preveres, diaques, membres de la vida consagrada i laics, que va ser molt ben valorada pels participants. Va destacar alguns grans signes d'esperança que ens fan adonar del treball de l'Esperit al llarg dels dos darrers anys i feu una crida a desvetllar la confiança en Déu i la joia de la fraternitat sinodal entre els membres de les nostres comunitats, especialment entre els preveres.

A continuació, Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal i responsable de la comissió del Sínode a Urgell, va presentar les conclusions diocesanes del treball sinodal dut a terme durant el curs pastoral 2021-2022 ressaltant com la consulta a Urgell ha involucrat més de 900 persones en més de 60 grups amb una mitjana d'edat dels participants en la consulta d'uns 47 anys. S'ha subratllat per part dels diferents membres del Poble de Déu la necessitat d'una formació integral entre tots els agents de pastoral, inclosos els preveres; la necessitat de millorar i accentuar la corresponsabilitat laical a través dels diversos òrgans de consulta previstos per l'Església, com els consells de pastoral i econòmics parroquials, o la necessitat d'un acompanyament a les persones integral, que també tingui en compte la dimensió espiritual, a partir de l'aprofundiment en la lectura i meditació de la Paraula de Déu. La reflexió sobre la sinodalitat de l'Església s'ha vinculat bàsicament amb el tema de la comunitat cristiana, tot destacant que l'Església és la família dels fills de Déu.

Hi ha hagut força peticions per promoure la dimensió comunitària de l'Església i emprendre iniciatives perquè tots els fidels se sentin part de la comunitat cristiana. S'ha expressat el desig de fomentar l'encontre, el contacte, la comunicació i el coneixement

personal entre les persones d'una mateixa comunitat cristiana, així com d'establir vincles d'ajuda i de suport mutu. Per això, els diferents grups diocesans en la consulta han demanat millorar l'acollida a totes les persones, partint de la seva situació personal, tal i com són, i aprofundint en el diàleg a través de l'escolta atenta dels germans.

Després, Mn. Jaume Mayoral, Delegat episcopal de Càritas d'Urgell, va presentar les principals fites de la Memòria 2021 de Càritas Diocesana d'Urgell. Durant l'any 2021 s'ha mantingut el nombre d'atencions de l'any anterior, quan es va viure un increment molt notable del 8% respecte d'anys anteriors. Aquesta és la tendència, ja que la crisi s'eixampla i esdevé crònica. A Càritas d'Urgell es constata com augmenta el nombre de llars que necessiten suport i que tenen fills al seu càrrec. Un augment de l'11% respecte de l'any anterior, i cada vegada hi ha més famílies on els dos progenitors necessiten aquest suport. Un 43,5% tenen ingressos regulars, ja sigui de feina remunerada o de prestacions socials, i malgrat això, no arriben a final de mes. Cada vegada es viu amb major precarietat, sigui en habitatges de lloguer o de relloguer, amb despeses que superen en un 30% els ingressos. Càritas procura ajudar, i demana a la societat que ens ajudi a ajudar. S'han desenvolupat 54 projec-

tes relacionats amb l'acompanyament i el suport individual i grupal de les persones. S'han donat ajudes socials i econòmiques a 1.835 persones per un valor de 271.282 euros. S'han estat oferint pisos d'acollida transitòria que van poder donar aixopluc a quatre famílies en el 2021. Així mateix, s'ha donat suport amb reforç educatiu durant el curs escolar i a l'estiu a quasi 200 infants i se'ls han lliurat ajudes escolars. S'ha pogut acompanyar a distància les persones grans i vulnerables perquè altrament era impossible. S'ha posat èmfasi en la reinserció laboral de les persones per evitar que quedin descartades, i 61 persones han rebut 411 hores de formació laboral.

Altres temes que els consellers analitzaren foren una proposta de modificació dels aranzels pels sagraments que aportà el Consell episcopal i diverses informacions com les properes ordenacions presbiterals el 24 de juny, l'estat de la residència Fiella, els exercicis espirituals per a preveres i diaques previstos del 25 al 29 de juliol al Seminari o les Jornades de Teologia del 30 i 31 d'agost.

Un moment intens de la celebració del Consell fou la celebració de l'Eucaristia a l'església del Seminari on pogueren participar-hi tots els seminaristes que ja havien acabat el seu curs al Seminari Major Interdiocesà.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / SI 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / SI 58 / Mt 13,44-46]. *Sant Feliu de Llo-*

bregat: ■ Sant Cugat (Cucufate), màrtir barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, verges i màrtirs de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge màrtir; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, màrtir.

28. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / SI 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès,

1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Divendres [1Jo 4,7-16 / SI 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / SI 68 / Mt 14,1-12]. *Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: ■ Beats màr-

tirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ecle 1,2;2,21-23 / SI 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fundador de la Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540). Sant Germà, bisbe.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Demaneu
i Déu us donarà;
cerqueu i trobareu,
truqueu i Déu
us obrirà»

Sovint ens preguntem si el Senyor escolta realment la nostra pregària. La sensació que tenim és que de vegades «en passa», de nosaltres. Però l'evangeli acaba justament dient: *Si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen.* Preguntem-nos tanmateix: demanem l'Esperit Sant? Demanem el que realment és el millor per a la nostra vida que l'evangeli resumeix en demanar «l'Esperit Sant»? Abans Jesús ha posat l'exemple d'un amic o d'un pare i ens diu: *si vosaltres que, comparats amb Déu, sou dolents escolteu l'amic que us demana tres pans o doneu el millor a vostre fill, és que Déu no escoltarà la vostra pregària?* Per això afirmem: *Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà.* Certament, Déu escolta la nostra pregària! I per això el mateix Jesús ens ha ensenyat com hem de pregar, amb l'oració del pànostre. Primer demanem a Déu tot el que fa referència *al seu Regne, a la seva voluntat*; i després preguem per nosaltres, però quant a coses materials només demanem *el nostre pa de cada dia*; la resta fa referència al nostre seguiment de Crist: *perdonar, no caure en temptació...* La primera lectura ens presenta un exemple de l'eficàcia de la pregària: Abraham aconseguí el perdó de la ciutat. Comença parlant de *cinquanta justos* però acaba fent que el Senyor accepti *perdonar* tota la ciutat només que *s'hi trobin deu justos*: confiança i pregària d'Abraham. Pau ens recorda que *Déu ens ha donat la vida juntament amb Crist* havent rebut el perdó de les culpes. *Pel baptisme fórem sepultats en Crist i amb ell també vam ressuscitar.* Això ens dona la gran confiança per adreçar-nos al Pare amb la certesa que escolta les nostres pregàries, que ens donarà l'Esperit Sant si l'hi demanem. Què ens preocupa a l'hora de pregar: Déu, la seva voluntat, el seu Regne o més aviat la nostra salut, el nostre benestar material o potser fins i tot els nostres diners? Ens cansem de pregar? Som constants a parlar amb el Senyor?

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tançada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen.»

▶ Lectura del libro del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta. Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: «Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: «Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle»; y, desde dentro, aquel le responde: «No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos»; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».